

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ D. N. Iesv Christi Monotessaron Evangelicum

Heser, Georg

Monachii, 1657

Mortui resuscitari.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56533)

Mortui resuscitati.

MEDITATIO CXXII.

*Iairus Christum deprecatur pro filia
sua moribunda.*

I. **E**Cce venit vir, cui nomen Iairus, *Luc. 8. v. 41.* de archisynagogis, *Marc. 5. v. 22.* & ipse princeps synagogæ erat. *Luc. 8. v. 41.* Et videns IESUM, procidit ad pedes ejus, *Marc. 5. v. 22.* & adorabat eum, *Matth. 9. v. 18.* rogans, ut intraret in domum ejus: quia unica filia erat ei ferè annorum duodecim, & hæc moriebatur. *Luc. 8. v. 41. 42.*

II. Et deprecabatur eum multùm, dicens: Quoniam filia mea in extremis est: Veni, impone manus super eam: ut salva sit, & vivat. *Marc. 5. v. 23.* Domine, filia mea modò defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet. *Matth. 9. vers. 18.*

III. Et surgens IESUS, sequebatur eum, & discipuli ejus. *Matth. 9. v. 19.* Abijt cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum. *Marc. 5. v. 24.*

ME-

MEDITATIO CXXIII.

*Filia Tairi nunciatur mortua: Christum
eam resuscitat.*

I. **V**ENIT quidam ad principem synagogæ,
dicens ei: Quia mortua est filia tua,
noli vexare illum. *Luc. 8. Vers. 49. Marcus
etiam plures venisse scribit. Veniunt ad ar-
chisynagogum, dicentes; Quia filia tua mor-
tua est: quid ultra vexas magistrum? Marc.
5. v. 35. IESUS autem, audito verbo (hoc,
Luc.) quod dicebatur, ait archisynagogo;
(patri puellæ: *Luc. 8. v. 50.*) Noli timere,
tantummodo crede, *Marc. 5. v. 36.* & salva
erit. *Luc. 8. v. 50.**

II. CUM venisset IESUS in domum prin-
cipis, *Matth. 9. v. 23.* non permisit intrare
secum quemquam, nisi Petrum, & Iacobum,
& Ioannem (fratrem Iacobi, *Marc. 5. v. 37.*)
& patrem, & matrem puellæ. Flebant au-
tem omnes, & plangebant illam. *Luc. 8. v.
51. & 52.* CUM vidisset turbas, & turbam
tumultuantem, *Matth. 9. v. 23.* & flentes,
& eulantes multum, ingressus ait illis: Quid
turbamini & ploratis? *Marc. 5. v. 38. & 39.*
Nolite flere. *Luc. 8. v. 52.* Recedite: non
est enim mortua puella, sed dormit. *Matth.*

9. v. 24. Et deridebant eum, *Matth. 9. Vers. 24.* *Marc. 5. v. 40.* scientes quod mortua esset. *Luc. 8. v. 53.*

III. Cùm ejecta esset turba, intravit. *Matth. 9. v. 25.* Ipse verò, ejectis omnibus, assumit patrem & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingrediuntur, ubi puella erat jacens. Et tenens manum puellæ, ait illi: Talitha cumi, quod est interpretatum, Puella, tibi dico, surge. *Marc. 5. Vers. 40.* Et reversus est spiritus ejus, & surrexit continuo, *Luc. 8. v. 55.* & ambulabat: erat autem annorum duodecim: *Marc. 5. v. 41.* & iussit illi dari manducare. *Luc. 8. v. 55.*

IV. Obstupuerunt stupore magno (parentes ejus, *Luc. 8. v. 56.*) & præcepit illis vehementer, ut nemo id sciret: *Marc. 5. v. 42.* & 43. ne alicui dicerent, quod factum erat. *Luc. 8. v. 56.* Et exijt fama hæc in universam terram illam. *Matth. 9. v. 26.*

MEDITATIO CXXIV.

Filius viduæ mortuus suscitatur à Christo.

I. ET factum est: Iesus ibat in civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Cùm autem appropinquaret portæ civitatis; ecce defun-

ctus

ctus efferebatur filius unicus matris suæ :
& hæc vidua erat : & turba civitatis multa
cum illa. *Luc. 7. v. 11. & 12.*

II. Quam cum vidisset Dominus, mise-
ricordiâ motus super eam, dixit illi : Noli
flere. Et accessit, & tetigit loculum. Hi au-
tem, qui portabant, steterunt. Et ait : Ado-
lescens, tibi dico, surge. Et resedit, qui erat
mortuus, & cœpit loqui. Et dedit illum ma-
tri suæ. *Luc. 7. vers. 13. 14. 15.*

III. Accepit autem omnes timor : &
magnificabant Deum, dicentes : Quia pro-
pheta magnus surrexit in nobis : & quia De-
us visitavit plebem suam. Et exiit hic ser-
mo in universam Iudæam de eo, & in omnem
circa regionem. *Luc. 7. v. 16. & 17.* Et
nunciaverunt Ioanni discipuli eius de omni-
bus his. *Luc. 7. v. 18.*

MEDITATIO CXXV.

*Lazarus ante quattriduum mortuus,
vita restituitur.*

I. ERat quidam languens Lazarus à Be-
thania, de castello Mariæ, & Marthæ
sororis eius. *Ioan. 11. v. 1.* Miserunt ergo
sorores eius ad IESUM, dicentes : Domine,
ecce quem amas, infirmatur. Audiens au-
tem

D. N. IESV CHRISTI. 119

tem IESUS, dixit eis: Infirmetas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam. *Ioan. 11. v. 3. & 4.* Mansit ergo in eodem loco duobus diebus. *Vers. 6.*

II. Post hæc dixit IESUS discipulis suis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado, ut à somno excitem eum. *Ioan. 11. v. 11.* Dixerat autem IESUS de morte ejus: illi autem putaverunt, quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo IESUS dixit eis manifestè: Lazarus mortuus est. *Ioan. 11. v. 13. & 14.*

III. Venit itaque IESUS; & invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem, *Ioan. 11. v. 17.* & dixit: Vbi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni & vide. *Vers. 34.* IESUS ergo venit ad monumentum, & ait: Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror ejus: Domine, jam foetet, quatruiduanus est enim. *Vers. 38. & 39.*

IV. Tulerunt ergo lapidem. IESUS autem elevatis sursum oculis, voce magnâ clamavit: Lazare, veni foras. Et statim prodijt, qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit IESUS: Solvite eum, & finite abire. *Ioan. 11. v. 41. 43. 44.*